

[Stauning.]

har staaet overfor bedre og mere vidtgaende Tilbud, end de har haft gentagne Gange fra os. De har imidlertid stædigt fastholdt en ganske bestemt Doktrin og har nægtet at indgaa i de Forhandlinger, som det havde været naturligt for det konservative Parti at indgaa i, hvis de for Alvor havde villet en Erhvervspolitik. Og nu foreligger der endelig efter lange Tidens Besværligheder et Forslag — det, vi nu staaer overfor at skulle stemme om —, der rummer et Beskæftigelsesmoment, ingenlunde saa vidtgaende som det, vi har tilbudt at forhandle om tidligere, men det indeholder dog en ikke ubetydelig Mulighed for forøget Beskæftigelse, og saa ser man det Særsyn, at det konservative Parti springer fra og møder som voldsom Opposition mod dette Forslag. De kan ikke vente, at vi skulde indtage et saadant Standpunkt. For os har Beskæftigelsessspørgsmaalet stadig været en Realitet, for de Konservative har det aabenbart været Agitation — og saaledes opfatter jeg ogsaa deres nuværende Holdning. Den Kampagne, de under denne Sags Behandling paa flere Stadier har iværksat overfor Regeringen, har jo intet alvorligt i sig — det aabenbarede jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, da han for lidt siden talte, idet han sagde, at nu vilde han give Svar paa et Spørgsmaal, og saa kastede han en Taagebombe ud, saa ingen Mennesker kunde faa Øje paa, hvad han egentlig vilde.

Det ærede Medlem sagde, at hvis Sagen blev rejst af os, vilde de Konservative handle som sædvanlig, saaledes som Ret og Rimelighed bød — det er vel nu ikke andet end deres Pligt at handle ret og rimeligt — overfor Samfundet, tilføjede det ærede Medlem. Det, der forekommer mig at have Interesse, er at faa at vide, om det ærede Medlem og hans Parti anser denne Regering for at være stemmende med, hvad der er ret og rigtigt overfor Samfundet. Som Situationen nu er, har mit Partis ærede Ordfører fuldkommen Ret i, at det ikke er os, der er sagligt uenige med Regeringen, vi stemmer jo sammen med Regeringen og dens Parti for et Forslag, der efter vor Mening er det første Skridt — om end kun et ringe — fra den nuværende Regerings Side i Retning af at vise, at Samfundet er i Stand til at gribe ind overfor Beskæftigelsessspørgsmaalet. Det er første Gang, der har foreligget et Tilbud fra Regeringen, som erkender det, den hidtil har modsagt, nemlig at Staten er i Stand

til ved positive Foranstaltninger at yde en Indsats til Mindskelse af Arbejdsløsheden og Forøgelse af Beskæftigelsen. Vi kan i dette Tilfælde ikke være uenige med Regeringen, men det er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Meningsfæller, de angriber jo Regeringen, fører en voldsom Kamp imod den. Skal der altsaa ske noget, maa det være det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der gør Panter-springet, det maa være ham, der møder op og udtrykker sin Mistillid til denne Regering, der er gaaet i Alliance med Socialdemokratiet om et Beskæftigelses-spørgsmaal. Det maa være de Konservative, der nu tager Bladet fra Munden og siger Sandheden. Og saa kan de være sikre paa, at naar det staaer paa Regeringens Liv, er vor Stemme paa den rigtige Side — ikke for at bevare Livet, men for at Regeringen skal falde. Hvis der altsaa er den mindste Alvor i disse Dages Kampagne mod Ministeriet, er Tiden nu inde, hvor de kan vente den Støtte, de maatte ønske.

Dahlgaard: I den Polemik, som opstod mellem det ærede Medlem Hr. Fraenkel og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, lod det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sig friste til at komme med en Udtalelse, som nu har dannet Udgangspunktet for den efter min Mening fuldkommen golde Diskussion, der er ført gennem den sidste Time. Denne Udtalelse af det ærede Medlem førte hele denne Sag ind i Storpoltikkens Atmosfære, hvor denne Sag i Virkeligheden slet ikke befinder sig. Det, der er til Behandling her, er jo, som man godt sige, et lille Beskæftigelsessspørgsmaal, for saa vidt som der er et stort Flertal her i Tinget, der mener, at Loven kan betyde lidt, beskæftigelsesmæssigt set, for et enkelt Fag, men det er jo slet ikke hele det Beskæftigelsessspørgsmaal, som det danske Folk i øvrigt staaer overfor, som er til Behandling her.

Hvordan det nuværende Flertals Stilling er overfor dette Spørgsmaal, staaer Befolkningen ganske klart. Det er ganske klart, at vi har en Regering og et Regeringsparti, som ikke tør gaa ind i en konservativ Beskæftigelsespolitik, udtrykt ved Toldbeskyttelse, men som heller ikke paa nogen Maade kan tænke sig at gaa ind i, hvad jeg vil kalde en demokratisk Beskæftigelsespolitik, en Politik, der tænker sig Beskæftigelsessspørgsmaalet løst ad modsat Vej: gennem Billiggørelse af Produktionen og gennem en dybtgaaende Jordlovgivning,